

Kaji impak pelbagai aspek sebelum mansuh pencen penjawat awam

Oleh Dr Safiah Omar - Februari 14, 2024 @ 2:40pm
bhrencana@bh.com.my

Mansuh skim pencen dibimbangi melahirkan 'Generasi Sandwich' iaitu generasi muda bekerja harus menanggung beban kewangan ibu bapa dan pada masa sama harus mengurus wang bagi anak sedang membesar. - Foto hiasan

CADANGAN pemansuhan skim pencen penjawat awam dan ditukar kepada skim caruman Kumpulan Wang Simpanan Pekerja (KWSP) antara lain bermatlamat mengurangkan beban perbelanjaan kerajaan. Ia berikutan unjuran kerajaan bagi tujuan pembayaran pencen saja dijangka meningkat sehingga RM120 bilion pada 2040.

Walaupun masih pada peringkat cadangan, perancangan strategi jangka panjang perlu dilakukan sebelum keputusan ini dimuktamadkan. Perkara utama perlu diambil kira adalah tujuan utama sesebuah organisasi di sektor awam diwujudkan. Setiap kementerian, badan berkanun, pihak berkuasa tempatan (PBT) dan perbadanan awam mempunyai fungsi tersendiri penting memberikan khidmat awam.

Setiap perkhidmatan sentiasa diberi penambahbaikan selaras dengan pertumbuhan ekonomi dan keperluan rakyat. Segala aspek pengurusan berkaitan kesejahteraan negara berada di bawah tanggungjawab semua organisasi di bawah sektor awam.

Oleh itu, setiap perjawatan sektor awam mempunyai kepentingan dalam memastikan segala urusan berkaitan perkhidmatan negara sama ada dalam aspek kesihatan, keselamatan, pendidikan, ekonomi, kebajikan, persekitaran dan sebagainya sentiasa stabil serta mampu menjaga kesejahteraan negara dan rakyat.

Justeru, keputusan untuk memansuhkan sistem pencen penjawat awam perlu mengambil kira sama ada ia akan memberi kesan negatif kepada kestabilan organisasi sektor awam terbabit.

Jika keputusan ini memberikan impak negatif kepada pengurusan dan operasi sektor awam, seluruh rakyat juga akan terkesan jika operasi perkhidmatan terganggu. Impak dimaksudkan adalah termasuk dari segi sosioekonomi, psikologi dan komuniti dalam negara.

Pertama, kesan sosioekonomi akan dilihat dalam jangka masa panjang iaitu selepas penjawat awam bersara. Pengurusan kewangan individu yang masih lemah boleh menyebabkan pesara KWSP kehabisan wang saraan mereka dalam tempoh singkat. Sistem KWSP membolehkan pengeluaran wang secara berperingkat tetapi dalam jumlah yang besar.

Tanpa wang saraan mencukupi terutama pada usia 60 tahun dan ke atas, pesara kerajaan akan terpaksa bergantung kepada anak bekerja. Kesan ini menyebabkan keadaan sosioekonomi rakyat berubah akibat bebanan terpaksa ditanggung golongan muda. Kesan ini dikenali sebagai 'Generasi Sandwich' menyebabkan generasi muda bekerja harus menanggung beban kewangan ibu bapa mereka dan pada masa sama harus membelanjakan wang menanggung anak sedang membesar.

Kesetiaan penjawat awam berkurangan

Keadaan ini boleh memberi kesan kepada ekonomi yang mana pendapatan boleh guna sesebuah keluarga berkurang menyebabkan kuasa beli individu menurun. Jika rakyat kurang berbelanja, maka kitaran ekonomi negara akan menjadi kecil.

Kedua, kesan psikologi boleh dilihat dari segi kesetiaan penjawat awam berkurang kerana tiada ikatan untuk mereka menukar kerja pada bila-bila masa. Sektor swasta akan dilihat lebih menarik kerana faktor gaji lebih tinggi, bonus dan pakej faedah lebih baik terutama kepada pekerja berkemahiran tinggi.

Kesan psikologi juga boleh dilihat dari segi kesihatan mental dan motivasi pekerja. Kerisauan penjawat awam dalam memikirkan nasib mereka di usia persaraan menyebabkan motivasi untuk bekerja boleh terjejas. Malah, perkara ini boleh menyebabkan mereka mempunyai simptom keletihan bekerja yang tinggi menyebabkan faktor emosi dan kesihatan mental terganggu.

Sebenarnya, golongan Generasi Y yang akan mula bekerja ini ada yang sudah pun menjadi sebahagian dari 'Generasi Sandwich', terpaksa menanggung ibu bapa dan anak mereka pada waktu sama. Sudah tentu keadaan ini memberi impak negatif kepada keadaan psikologi dan boleh menjejaskan kesihatan mental mereka.

Oleh itu, penjawat awam yang baru dilantik perlu diberikan jaminan sistem persaraan mampu memberi kehidupan baik apabila mereka bersara kelak.

Faktor ketiga iaitu kesan kepada komuniti dan ekosistem boleh terjadi apabila sektor awam tidak mempunyai pekerja mahir mencukupi atau kesan daripada kitaran pemberhentian kerja dan pelantikan jawatan baharu terlalu tinggi. Kesan ini dijangka dapat dilihat terutama dalam sektor kesihatan, pendidikan dan keselamatan. Pekerja mahir seperti doktor, jururawat, guru atau pensyarah, serta pegawai teknologi komunikasi dan maklumat (ICT) boleh memilih untuk bekerja dengan sektor swasta atau bekerja di luar negara bagi mengejar pakej faedah lebih tinggi.

Bagi sektor keselamatan pula seperti bomba dan penyelamat, adakah mereka akan terus bekerja dengan gaji lebih rendah tetapi memerlukan kekuatan mental dan fizikal setiap hari dalam melaksanakan pekerjaan mereka serta berdepan berbahaya. Keadaan seperti ini meletakkan proses dan kestabilan sektor awam berdepan pelbagai risiko.

Kesimpulannya, perancangan strategi merangkumi segala aspek sosioekonomi, psikologi dan kesejahteraan komuniti perlu diberikan keutamaan dalam memuktamadkan sebarang cadangan pemansuhan skim pencen.

Pemansuhan pencen mungkin dilihat sebagai penyelesaian kepada bebanan kewangan negara, tetapi banyak lagi faktor lain akan terkesan dengan keputusan berkenaan.

Maka, strategi untuk mengurangkan bebanan kewangan negara perlu diteliti dengan lebih lanjut dan apakah terdapat penyelesaian lain boleh membantu bagi memastikan penjawat awam baharu dilantik tidak terbeban dengan skim persaraan mereka.

Penulis adalah Pensyarah Kanan, Fakulti Perniagaan dan Ekonomi, Universiti Malaya